

[Socialministeren.]

undgaa Klager over, at Arbejder iværk-sættes paa dette Omraade uden at være virkelige Nødhjælpsarbejder. Vi har haft en Række Klager, bl. a. fra Dansk Arbejdsmandsforbund, over, at en Del Kommuner brugte denne Lov til at iværksætte Arbejder, der faktisk ikke var egentlige Nødhjælpsarbejder i Lovens Forstand. Saadanne Klager skulde man kunne undgaa ved, at Nævnet faar den paatænkte Udvidelse.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om de Nævn, der havde udtalt sig for en Forhøjelse af det Beløb, der kan overføres til Refusion, samtidig havde udtalt sig for at bevare 50 pCt.-Grænsen. Nævnenes Udtalelser i saa Henseende ligger højest forskelligt, nogen egentlig Ensartethed i Nævnenes Standpunkt foreligger ikke, saa det tør jeg i alt Fald ikke paastaa noget om.

Jeg tror dermed i det væsentlige at have svaret paa det, der er kommet frem, og skal fortsat anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning.

Strøm: De ærede Medlemmer Hr. Edvard Sørensen og Hr. Christmas Møller har udtalt, at dette Lovforslag kunde virke, at Landmændene fik vanskeligere ved at faa Arbejdskraft, end de i Forvejen har. Nu kender jeg ikke noget til, at Landmændene har vanskeligt ved at faa Arbejdskraft, men jeg beder de ærede Medlemmer erindre, at dem, der er Tale om at hjælpe til Arbejde og Beskæftigelse gennem denne Lovgivning, er Arbejdere, der har været arbejdsløse gennem længere Tid og som Følge deraf er økonomisk daarligt stillede, arbejdsløshedsforsikrede, der har opbrugt deres Arbejdsløshedskassehjælp. Jeg er tilbøjelig til at mene, at sikkert ikke ret mange af disse under nogen som helst Forhold vilde finde Beskæftigelse hos Landmænd. Derfor forstaar jeg ikke, at de ærede Medlemmer vil fremføre en sliq Paastand under Behandling af dette Lovforslag. Jeg tror ikke, at nogen Landmand er interesseret i at opretholde en Reserve af økonomisk meget daarligt stillede Medborgere, ud fra en Betragtning som den, de to ærede Medlemmer altsaa gør gældende, at man i modsat Fald ikke kan faa tilstrækkelig Arbejdskraft til Landbruget.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Strøms Udtalelser kan ikke være rig-

tige. Der staar nemlig i Loven, at det ikke alene gælder Personer, der er henvist til offentlig Hjælp, men ogsaa Personer, der i den nærmeste Tid vil blive henvist til saadan Hjælp. Teoretisk og praktisk er der altsaa intet til Hinder for, at der ogsaa kan beskæftiges Arbejdere, der ikke endnu er faldet det offentlige til Byrde.

Naar det ærede Medlem Hr. Nøhr mener, at jeg har misforstaaet Landstingsmand Fog-Petersens Udtalelser, vil jeg heroverfor sige, at de er saa klare, synes jeg, at de ikke er til at misforstaa. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et ganske lille Stykke. Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen sagde bl. a.:

„Jeg vil meget anbefale, at man i det hele taget paa Omraader af en saadan Art kom ind paa at give navnlig vore Amter større Myndighed, end de nu har; vi er for stærkt inde paa, at alt skal have det øverste Stempel paa sig, det svækker Ansvarsfølelsen og dermed ogsaa Indsigt og Autoritet hos dem, der i Virkeligheden skal have Ansvar for Afgørelserne.“

Denne Udtalelse er jeg enig med Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen i, og jeg forstaar ogsaa, at Socialministeren ikke er uenig med ham i denne Opfattelse, da Ministeren udtalte, at efter at han i Udvalget havde redegjort for, hvad det var for Afgørelser, der var truffet, stillede han Udvalget ganske frit i det Spørgsmaal. Jeg vil gerne sige Socialministeren Tak for dette og udtale Haabet om, at Ministeren ogsaa i den øvrige Lovgivning inden for Socialministeriet vil arbejde paa, at vi kommer mere i Retning af den Linie, som Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen trak op. Jeg mener, at det vilde være sundt, om vi inden for hele den sociale Lovgivning kom over til at lægge betydelige Afgørelser ud til Amterne, i Stedet for at alt i Dag samles i den røde Bygning.

Den højtærede Socialminister sagde om mit Spørgsmaal angaaende de 50 pCt., at han turde ikke paastaa, at disse „visse Nævn“ havde været inde paa det Spørgsmaal. Jeg maa sige, at hvis ikke Ministeren tør sige det med Bestemthed, saa er det noget misvisende, naar Ministeren skriver i Bemærkningerne, at Ministeriet efter nærmere Overvejelse har ment, at dette Ønske burde efterkommes. Saa burde der efter min Opfattelse i Bemærkningerne have været gjort Rede for, hvorvidt disse „visse Nævn“ er gaaet ind for Kravet, og om de overhovedet har nævnt Spørgsmaalet om de 50 pCt.